

Radotínští basketbalisté slaví významné jubileum Před šedesáti lety se v sokolovně začala psát pestrá historie

Jedním z tradičních sportů, který se v Radotíně hraje dlouhá desetiletí a patří do zřejšího širokého spektra sportovních odvětví, je basketbal. Letos je tomu právě 60 let, co muži Sokola začali v místní sokolovně hrát první rok oficiální soutěž. Za tuto dlouhou dobu oddíl, který je dnes součástí tělovýchovné jednoty Radotínského SK, slavil celou řadu úspěchů a jeho dres oblékaly či stále oblékají i takové hvězdy, jako otec a syn Zídkovi, nejlepší hráči v historii tohoto sportu v naší republice.

Hrsta sokolských nadšenců začala již v roce 1947 využívat každé volné chvíle

tantů naší republiky. Utkání se hrála jak v sokolovně, tak i v případě příznivého počasí na venkovním hřišti, upraveném na cvičiště. Snad i poměrně slušné výkony utvořivšího se družstva žen byly příčinou toho, že v tomto období měl oddíl velkou obec příznivců, a tak se všechna utkání na domácí půdě hrála před početnou návštěvou diváků. Bohužel, družstvo žen mělo tehdy jen dvouleté trvání a v roce 1950 zaniká, tak jako několikrát později.

Po jednorozčím přerušení soutěžní činnosti, vynucené

V roce 1966 se uskutečnilo v radotínském sokolovně první mezinárodní utkání mezi dorostenkami z Rumunsku a Spartakem Radotín. Družstvo dorostenek však následně zaniká pro nedostatečný počet hráček.

Kádr družstva mužů dosahoval dlouholetých dobrých sportovních výsledků nejen díky svojí výkonnosti a vztahu k tomuto sportovnímu odvětví, ale i vlivem velmi dobrého, kamarádsky utuženého kolektivu. Proto někteří muži hráli závodně nepřetržitě pětadvacet i více let. V současné době je toho dokladem účast „odslouživších“ hráčů na neoficiálních nedělních trénincích, kde bývalí i více jak šedesátiletí basketbalisté stále porovnávají svoji výkonnost s hráči i o dvě generace mladšími.

V průběhu 70. a 80. let dochází k několika důležitým změnám, k přesunu do tělocvičny v základní škole a v roce 1975 k přefazování do soutěží řízených Pražským basketbalovým svazem, majících mnohem vyšší sportovní úroveň, než tomu bylo ve Středočeském kraji. Družstvo mužů, jehož střed opustili již všichni starší hráči, si v tomto období vedlo se střídavými úspěchy ve II. a III. třídě pražských soutěží.

Asi nejúspěšnější období radotínského basketbalu nastává v devadesátých letech minulého století, kdy se po sametové revoluci pod novým názvem LTC daří vedle mužského družstva a žákovského týmu činnost rozšířit opětovně i o ženy a rovněž tým žáků. V kádru mužů začíná pravidelně hrát nejlepší hráč české basketbalové historie Jiří Zídek starší a několik dalších hráčů se zkušenostmi z národní ligy. Výsledek na sebe nedá dlouho čekat a nejvyššího úspěchu v historii radotínského basketbalu v sezóně 1993-94 vyhrává před B týmem USK pražský přebor a má možnost postupu do 2. národní ligy. Po zvážení všech okolností, především časových možnostech hráčů, pro které basketbal znamenal především zábavu, se vedení rozhodlo účast v lize přenechat. Daří se i chlapcům ročník narození 1978 až 1983, kteří hrávají špičku Pražského přeboru jak mezi staršími žáky, tak později i v dorostu. Tito hráči dnes tvoří základ mužského týmu hrávajícího 1. třídu. Radotínský basketbal měl i tu čest, že v jeho dresu v roce 2007 vedle sebe nastoupili v oficiální soutěži hráčskou kariéru končící 63letý Jiří Zídek a jeho syn Jiří mladší, první český hráč se zkušenostmi ze severoamerické NBA.

I prostřednictvím tohoto článku chce basketbalový oddíl pozvat všechny bývalé a současné spoluhráče a spoluhráčky 17. května na oslavu významného jubilea, jehož sportovní část se uskuteční od 13 hodin v tělocvičně ZŠ Radotín a od 17 hodin společenská část v restauraci U Kestřánků.

V článku použito materiálů z publikace 100 let tělovýchovy v Radotíně. -kh-

foto: archiv Kindlová

Družstvo radotínských basketbalistů ze sezóny 1948 - 1949. Zleva klečí V. Douša, L. Šimeček a J. Bambule. V horní řadě zleva: J. Krejpl, V. Michálek, M. Průdek, L. Bauer, J. Holub, J. Barvich a J. Hájek.

k tomu, aby si zahrála basketbal. Zprvu se hrála doslova „košíková“, neboť místo do klasických basketbalových košů se míčem házelo do košíků na odpadky, umístěných na stolech a židlích. Po získání finančních prostředků byla svépomocí svařena konstrukce, zhotoveny desky a koše, a tak hra dostala skutečnou podobu. V roce 1948 se družstvo mužů již oficiálně zúčastnilo soutěží a po získání zkušeností se košíkáři Sokola Radotín stali všem družstvům důstojným a zdatným rivalem. Zápas se hrály pravidelně 2krát týdně, především o víkendech. Soupeřem byla často známá družstva a radotínští diváci měli možnost zhlédnout hru i řady budoucích reprezen-

jako ženský tým a později žákovská mužstva, čeká několikrát odmlka. I přes péči věnovanou dorostenkám a přes doplňování družstva mužů oddílovými odchovanci a postupným vzdáním se závodní činnosti některých zakládajících členů se začíná projevovat výkonnostní stagnace družstva, které po řadě úspěšných let sestupuje do nižší soutěže. V roce 1955 dochází v Radotíně ke sloučení tělovýchovných jednot v jedinou s označením TJ Spartak. V následujících letech bylo upraveno a konstrukcí pro košíkovou vybaveno volejbalové sportoviště na pozemku tenisu. Hřiště v krásném prostředí bylo však málo využíváno.

Autokrosový mistr Evropy se vrací do závodního kolotoče Jak se mu po roční přestávce povede v silnější kubatuře?

Po roční pauze se do seriálu mistrovství Evropy autokrosových speciálů vrací Petr Turek, dvojnásobný mistr Evropy z let 2005 a 2006. Sedmatřicetiletý radotínský závodník celou loňskou sezónu zajišťoval servis pro Petra Švestku, který absolvoval kompletní program evropského šampionátu v kubatuře do 1600 cm³. Mimo technické podpory byl díky svým více jak patnáctiletým soutěžním zkušenostem i důležitým poradcem. O tom, že to byla úspěšná spolupráce, svědčí nejen vítězství na rychlé trati v italské Maggioro, což je nesmírně cenný úspěch, ale i to, že od evropského bronzu dělily nováčka seriálu pouhé dva body, o které přišel jen svou nezkušeností. Za zmínku stojí i tři výhry ze čtyř startů v republikových závodech.

„Z mé strany s loňským rokem absolutní spokojenost,“ hodnotí poslední sezónu ostřílený Petr Turek. Vedle nové zkušenosti bude další Turkovkou novinkou aktuální start v nejsilnější kubatuře čtyřlitrů. Jak těžký přechod to pro mistra Evropy do 1600 cm³ bude, ukáží blízké závody. Sám závodník k tomu říká následující: „Myslím, že tak velký rozdíl to nebude, alespoň pro mě ve smyslu závodění, jelikož šestnáctky jsou na většinu trati rychlejší. Ono totiž velké a silné neznamená vždy rychlejší. Od toho se odvíjí koncepce mého nového speciálu.“ Letošní soutěžní vůz bude mít radotínský závodník stejný vzezření opticky a rozměrově, jinak v něm má samozřejmě vše přizpůsobeno vyššímu výkonu. To se týká především pohonného ústrojí jako je převodovka, diferenciály atd. „Auták musí

rovněž vydržet i kontakt s mnohem těžšími soupeři, protože v autokrose dochází velice často ke kontaktu,“ říká Turek o důležitém předpokladu vozu. Pro konečný výsledek bude nejdůležitější především spolehlivost

foto: archiv Turek

Petr Turek (úplně vpravo) při slavnostním předávání cen FIA v Monte Carlu v roce 2006.

motoru. V tomto ohledu vsadil Petr Turek vzhledem ke koncepci vozu a hmotnosti na atmosférický čtyřválec BMW o obsahu 2,5 litru. „Podle testů vypadá, že se technologie podařilo skloubit, ale vše ukáže až ostrý start,“ říká dvojnásobný mistr Evropy. O ambicích v nové třídě je zdrženlivý: „Šanci mám asi jako každý,“ a dále dodává, „pro mě úspěch na závodech znamená i to, že jsem stovky a stovky hodin v garáži netrval zbytečně, že jsme dokázali vymyslet a vyrobit něco lepšího než třeba celá Evropa.“ V nastávající sezóně nechce rozhodně

nikoho ze soupeřů podcenit, ani na svých oblíbených tratích v Nové Pace, Dobřanech či Maggioro. Moc se především těší na souboje s legendou tohoto sportu, s Jaroslavem Hoškem, se kterým má dlouholetý velice korektní a přátelský vztah. „V mých soutěžních začátcích jsem k němu chodil na rady a on mě nikdy neposlal k šípku. O to víc těší, když dnes přijde i on za mnou,“ přibližuje kamarádský vztah Turek.

Díky roční závodní pauze se mohl sedmatřicetiletý autokrosový závodník vedle přípravy nové buginy věnovat i svým některým oblíbeným koníčkům, na které jindy nezbyvá čas, a to i z důvodu obavy ze zranění, které by mu zkomplikovalo rozjetou sezónu. Tím je hokej a motokros, o němž tvrdí, že je podle jeho názoru nejzákladnějším sportem. V letošním roce Petr Turek věří v úspěch i z toho důvodu, že má velikou oporu ve své rodině. „Na většinu závodů jezdí se mnou,“ říká otec dvou dětí a dodává: „Jsem manželce i dětem velkým dlužníkem, co se času týče a musím jim poděkovat, že to se mnou všechno vydrží. Případný úspěch bude odměnou i pro ně.“ -kh-

Dostihové jaro nabírá na tempu

Ve druhé polovině dubna začínají poutat největší pozornost třiletí koně, kteří absolvovali své první starty před důležitými klasickými zkouškami. V neděli 20.4. se střetnou nejlepší klisny a o týden později hřebci a valaši. A právě jeden z hlavních favoritů mezi „silnějšími“ pohlavím trénuje přímo na závodisti ve Velké Chuchli.

Hnědák stáje Sokrates, která patří mediálnímu podnikateli Petru Kršákovi, Addison byl vloni plným právem vyhlášen

foto: Jan Zágler

Chuchelské závodistiště otevřelo brány. V sobotu 29. března se díky klusákům roztočil dostihový kolotoč. Prvním vítězem nové sezóny se stal jezdec Vjačeslav Šamšurin, který byl v sulce čtyřleté klisny jménem Sislaja November. V hlavním dostihu odpoledne zvítězil sedmiletý Rockstar, vedený jezdkyní Chaloupkovou (viz foto). Podrobnosti z klusáckého sportu možno nalézt na www.czetra.cz

nejlepším dvouletým hřebcem roku. Na domácí chuchelské dráze vyhrál všechny čtyři starty, které na ni absolvoval, a to včetně nejvýznamnějších podniků jako Cena zimního favorita, nebo Gerschův memoriál. K tomu si přivezl dvě hodnotná umístění z Karlových Varů a Bratislavy. Zkušený trenér Vladislav Fedorowicz tak má konečně po několika letech opět špič-

kového svěření, s nímž se může pokusit o atak nejcennějších vavrínů. „Addison přezimoval dobře a v přípravě se ukazuje být fit. Domácí dráha je pro něj jistě výhodou, uvidíme, nakolik silní budou v zimě importovaní noví koně, se kterými se dosud neutkal,“ říká k nejbližším vyhlídkám Fedorowicz. Addison dokázal porazit všechny přední koně svého ročníku, kteří se zde před zimní pauzou nacházeli, ale, ostatně jak naznačil trenér, zatím není přesně vyzkoušená kvalita zimních posil některých dalších stájí.

Addison by měl zahájit letošní sezónu poslední dubnovou nedělí v Memoriálu profesora Michala. O týden později se uskuteční dostihový den s Dopravním podnikem Praha a pak, od 11.5., už vypukne série skvělých květnových vrcholů, která začne jubilejní 60. Jarní cenou klisen Porcela Plus. Navíc budou druhou květnovou nedělí na závodisti už od 11 hodin opět, jako každoročně, připraveny výstava psích plemen, ukázky agility a poradenství pro chovatele.

Jinak všechny dostihové dny začínají ve 14 hodin a vstup zdarma mají opět děti a mládež do 18 let, držitelé časových jízdenek pražského Dopravního podniku opatřených platným ročním nebo studentským kupónem a držitelé legitimací TP, ZTP a ZTP-P. Veškeré aktualizované informace k pražským dostihům najdete na: www.velka-chuchle.cz. (zla)

Kalendář – nejbližší termíny:
20.4. 34. Memoriál Rudolfa Deyla
27.4. 19. Memoriál prof. Václ. Michala
4.5. Květnový handicap
11.5. 60. Jarní cena klisen Porcela Plus

Veteráni odstartovali novou etapu

Na zcela novém povrchu se v Radotíně v sobotu 29.3. uskutečnil první veteránský turnaj O pohár starosty MČ Praha 16. Sešly se zakládající týmy ligy, mužstva, která začala před více jak dvaceti lety hrát box lakros – LCC Radotín, TJ Malešice a Old Dogs Plzeň.

Za účasti starosty MČ Praha 16 Karla Hanzlika tak zakladatelé box lakrosu v Čechách symbolicky zahájili provoz na nově zrekonstruovaném povrchu hřiště TJ Sokol Radotín. „Na nákladně vyměněn dosluhujícího povrchu se nejvíce podílel grant MHMP a prostředky, které získal lakrosový oddíl LCC. Starý povrch se vsypem z křemičitého písku nahradil umělý travník nové generace bez vsypu. Stejný travník používají pozemní hokejisté. Svými vlastnostmi je velmi podobný povrchům, které se používají v zámoří. Starý povrch jsme použili na přístupových cestách a na tribunách stadiónu. Vytvořili jsme tak čisté zóny, a tím i chráníme nový povrch. Součástí rekonstrukce povrchu bylo i doplnění ochranných skel na rovných úsecích mantinelů. Během února a března se nám také podařilo zrekonstruovat oplocení do ulice Ametystové

nové oplocení, které nahradilo rozpadající se plot z třicátých let,“ sdělují novinky z areálu TJ Sokol Radotín starosta jednoty Miroslav Knotek.

Turnaj se hrál systémem každý s každým na zkrácený čas 3x 15 minut hrubého času. Klání, v němž mohli nastoupit jen hráči starší 35 let, nakonec vyhrál LCC Radotín před TJ Malešice a Plzní.

foto: Ondřej Mika

O pěkné akce nebyla při veteránském turnaji nouze

Věkové rozpětí hráčů bylo od „nejmladšího“ šestatřicetiletáka Ivo Kozumplíka z LCC až po „nejstaršího“ Vládu Berana z Malešic s datem narození 1955. „Vítězství je příjemné, ale podstatnější bylo to, že jsme se opět po delší době sešli. Někteří hráči přestali hrát lakros už na začátku devadesátých let,“ říká jeden z historických kapitánů domácího týmu Jan Barák. Radotínský starosta předal i individuální ocenění pro nejlepšího střelce (Patrik Procházka, LCC), nejlepšího brankáře (Jiří Pešek, LCC), nejužitečnějšího hráče (Miroslav Tůma, TJ Malešice) a cenu za nejrychleji vstřelený gól (Jiří Mikulka, TJ Malešice). -mik-

Výsledky zápasů:

LCC Radotín – LC Plzeň 8:6 (4:1, 4:2, 0:3)
LCC Radotín – TJ Malešice 9:4 (3:1, 3:1, 3:2)
TJ Malešice – LC Plzeň 12:2 (5:1, 4:1, 3:0)

a Vykoukových, které bylo v havarijním stavu. Celý areál Sokola Radotín má tak

Titěrová oceněna cenou fair play

Český klub fair play při národním olympijském výboru ocenil na slavnostním vyhlášení 26. března české sportovce za činy fair play za rok 2007.

Jednou z oceněných byla i hráčka Sokola Meteor Radotín Eva Titěrová, jež získala ocenění za čin při loňském finále mistrovství republiky ve dvouhře žen v badmintonu. Eva obhájila titul mistrně ČR a v rozhodujícím třetím setu za stavu 7:7 nahlásila nic nezpozorujícím rozhodčím, že se dotkla sítě. I přesto nakonec zápas dotáhla do vítězného konce a svůj v pořadí již osmý titul obhájila.

Hlavní cenu za celoživotní postoj získaly olympijské vítězky Věra Růžičková (gymnastika, OH 1948 Londýn) a Olga Connolly – Fikotová (atletika, OH Melbourne 1956). Mezi dalšími oceněnými byl například i desetibojař Tomáš Dvo-

řák, tenista Bohdan Ulihrach nebo kvadriatlonista Miroslav Podborský. -mik-

foto: archiv

Ikona českého badmintonu Eva Titěrová - Brožová